

[Weikop.]

nem bevillinger at bestemme omfanget af biblioteksforanstaltninger. Man kan jo ikke tvangsforeskrive noget, og netop ud fra den betragtning skulle man have undladt denne indblanding.

Vort og mit synspunkt er ganske enkelt det, at det vil være til mest gavn for bibliotekssagen også fremover, dersom der udefra sker så lidt indblanding i den kommunale administration som overhovedet muligt, og jeg er temmelig sikker på, at den almindelige mening er, at hverken biblioteksdirektører eller bibliotekskonsulenter, hvad enten de så sidder i undervisningsministeriet eller andre steder, skal optræde som herrer overfor kommunerne; jeg mener, de skal være kommunernes tjenere, deres hjælpere og støtte dem og vejlede dem alt efter ønske og evne.

Jeg ser sådan på det, at bibliotekstilsynets hovedopgave må være at påse, at statens tilskud til kommunernes biblioteker anvendes efter deres formål, og jeg vil også tro, at der er almindelig enighed om, at man ikke skal udvikle et bekosteligt administrativt statsorgan, hvis det da ikke tjener noget rimeligt formål. Jeg tror også, at enhver vil give mig ret i, at et sådant synspunkt i hvert fald ikke kan blive betragtet som kulturfejndsk. Jeg vil gerne understrege, at penge til biblioteker er givet godt ud, medens penge til ikke strengt nødvendig administration efter min mening i alle forhold altid vil være givet mindre godt ud. Desværre må jeg sige, at det forekommer mig, at man i dette lovforslag i nogen grad sår mistillid til den kommunale administration, noget, som jeg selvfølgelig overhovedet ikke kunne tænke mig at overføre på statens administration; alligevel er der ikke noget i vejen for, at man er opmærksom på statens administration, for man ved udmærket godt, at er den én gang udvidet, er det meget svært at begrænse den igen.

Hvad angår det, jeg her har sagt både om at dirigere og administrere, tror jeg, jeg har den store glæde at kunne sige — og det er mig en virkelig glæde at kunne sige det — at jeg er på linje med den højtærede minister for kulturelle anliggender. Jeg erindrers nemlig, at den højtærede minister for nogen tid siden, sluttede en debat om

kulturelle spørgsmål med at sige, at ministeriet ikke skulle dirigere, men støtte, og disse kloge ord vil jeg i denne sag gerne gøre til mine. Det kommunale biblioteksvæsen bør støttes, men ikke dirigeres.

Endelig er det min opfattelse — jeg kan godt sige, at det for så vidt er min opfattelse alene — at man bør være meget varsom med at anvende stats- og kommunemidler til anskaffelse af mange forskellige apparater — jeg ved såmænd knap, hvad det drejer sig om, fjernsynsapparater, og andet — til at udlåne ganske gratis. Som angivet i tillægsbetænkningen mener jeg — og med nogen ret synes jeg — at man med sådanne udlån modvirker alle de gode bestræbelser, der gøres for at støtte det, man kalder den levende kunst. Man kommer til at modvirke den levende musik, måske også det levende teater. Man kommer vel også til i nogen grad at modvirke — det er ganske vist ikke levende kunst, ja, det er det nok, men i alt fald ad mekanisk vej — biograferne, og for dem har man for nogle dage siden været med til at afskaffe forlystelsesafgiften på 30 mill. kr. — tror jeg det var — udelukkende med det formål at søge at få folk til at gå i biograferne, således at filmens kunst kunne vinde større genklang. Det mener jeg altså modvirkes af dette her. Jeg kan da meget vel se, at dette ikke er noget tvangsmæssigt; det er noget, som kommunerne i hvert enkelt tilfælde kan bestemme, for, som jeg sagde til indledning, det er jo kommunerne, der bestemmer, hvilke penge der skal bevilges. Som sagt kan jeg imidlertid ikke rigtig se, at der på nuværende tidspunkt skulle være et virkeligt behov, for, som jeg også har angivet, er der i øjeblikket 937.000 fjernsynsapparater ude i hjemmene, foruden at der vel er lige så mange eller flere radiomodtagere. Med andre ord: befolkningen trækkes meget stærkt til de mekaniske kunstudførelser. Det er en ganske enkel begrundelse, jeg her har. Man kan være enig med mig, eller man kan være uenig med mig, men når jeg nu har en sådan opfattelse, forekommer det mig helt rigtigt her i det høje ting at give udtryk for den.

Grøndahl: Jeg skal ganske kort motivere, hvorfor de uafhængige ikke kan tage noget medansvar for lovforslagets gennemførelse.